

BŮH

V moderní době není slovo Bůh příliš populární. Můžeme však chápat tuto nejvyšší Sílu v podobě, jaká nám je nejbližší. Můžeme si Ho představovat jako vtěleného Boha nebo jako neosobního Boha, jehož Existence prostupuje vším. Můžete se k Němu vztahovat v nějaké formě nebo bez tvaru, můžete Ho vnímat jako zdroj veškeré síly a dobrých kvalit ve vesmíru. Je to vaše osobní volba, ale člověk by měl věřit, že nad jeho vlastní existencí existuje nekonečná Síla a skutečná podpora přichází pouze z tohoto věčného zdroje.

Existence je bez hranic. Díky svému egu považujete své bytí za něco odděleného od nekonečné Existence. Vaše vědomí je ve skutečnosti nekonečným Vědomím. Existujete jako Vědomí, jste součástí Vědomí bez hranic. Jestli chcete, můžete nekonečné vědomí nazývat Bohem.

Bůh je Existence. A tato Existence je zároveň Vědomím. Mnoho problémů vzniká z toho, že Boha považujeme za osobu. Bůh se může projevit i jako osoba, ale lidé Ho mylně považují pouze za osobu. Bůh je vším – osobním i neosobním, projeveným i neprojeveným, věčnou univerzální Energií. Nepovažujte Boha za něco od vás odděleného.

Božství je přítomno ve všem, co existuje. Neexistuje nic jiného než Boží Hra. Je to stále tentýž Bůh - ve všech různých podobách. Celá tato Hra se odehrává pro naše probuzení a vývoj.

Pro nalezení Boha nepotřebujete být nijak zvlášť inteligentní, jak si často lidé myslí. Nejde o vzdělání, sečtělost ani o peníze. Potřebujete víru, lásku a jasné rozlišování mezi tím, co je a co není správné. Rozvíjením těchto tří základních prostředků můžete otevřít své vědomí věčnému spojení s Bohem.

Nezáleží na tom, jakou máte představu Boha. Důležitá je vaše víra - jak jste oddaní a upřímní. Z hloubi srdce se k Němu modlete o sílu, světlo a vedení. Zavřete se v pokoji, modlete se a plačte. Proste o Jeho Milost a Slitování. Pomoc a Jeho Milost určitě přijde.

V okamžiku, kdy jste plně v přítomnosti, nalézáte Boha.

Nakonec vás opustí iluze, že jste od Boha odděleni. Spočinutí v Bohu není odhalením něčeho nového, ale znovunalezením toho, co už tady dávno je. Naší skutečnou přirozeností je Božství. Přesto stále naříkáme a stěžujeme si. Proč? Na tuto otázku musíte najít odpověď.

Bůh je nám tak blízko, nic nemůže být blíže. Zbytečně Ho hledáme kolem sebe.

Lidé hledají Boha nejčastěji v mešitách a v kostelech, ale nedaří se jim to. Pro nalezení Boha je velmi důležitým faktorem kvalita našich vztahů. Snažte se změnit způsob nahlížení na vztahy a porozumět hlouběji zákonitostem života. Neupínejte se k tomu, že vám nějaký člověk naplní život štěstím. Skutečné štěstí a mír můžete dostat jenom od Boha.

To, že život jde někdy proti vám, nikdy není neštěstí - ve skutečnosti tím dostáváte velkou Boží Milost. Příroda vás chce probudit. Bůh vám tím říká: „Přece nezemřeš tak, jak jsi! Uskutečni své vlastní Božství v sobě.“

Bůh je Existence jako taková a nachází se proto v každém z nás stejně. Stupeň Jeho uskutečnění však závisí na tom, jak silně po Něm toužíte.

Pokud je vaše mysl klidná a nezčeří se ani tehdy, když se dostanete do nepříznivé situace, přibližujete se k Bohu. Někdo vám například nadává, kritizuje vás nebo jsou vám nepříjemní lidé a prostředí, kde se nacházíte. Potom je Bůh velmi blízko.

Každá lidská bytost má plnou svobodu uskutečnit ve svém životě Boha. Všichni tu možnost mají. Bůh nebude nikomu bránit, aby Ho realizoval.

Ničeho na světě nelze dosáhnout pouze tím, že se k tomu budeme vnitřně stále vracet - kromě Boha. Je to velmi zajímavý fakt. Jídlo nezískáte tím, že na něj budete často myslet. Budete-li si v duchu opakovat vzpomínku na peníze, k žádným penězům takto nepřijdete. Nic z věcí světa nelze získat pouze tím, že se na to budeme upamatovávat. Jakmile se ale v sobě obrátíte k Bohu, je Bůh okamžitě tady.

Vzpomínáte-li na Boha, je s vámi okamžitě. Boha můžete ihned vnímat, protože existuje i ve vaší vzpomínce na Něj. Neexistuje žádné místo, žádná činnost, nic v celém vesmíru, kde by Bůh nebyl přítomen.

Měli byste vzpomínat na Boha a plnit své povinnosti. Vzpomínání na Boha znamená být si vědomi správných principů jak žít.

Bůh je tu pro vás, i když si Ho nejste vědomi. Pravdou zůstává, že od Boha nemůžete být nikdy odděleni. Lidé Boha hledají, ale já říkám, že od Boha nemůžete

být odděleni - nemůžete Ho ztratit. Zkuste to. Jak byste mohli být od Boha vzdáleni? Jak můžete být odděleni od své vlastní existence?

Různí lidé mohou mít a mají různé názory na vtělení Boha. Všichni však přijmou - a musí přijmout - že je zde nějaká energie, přítomná odnepaměti, která existuje vždy a všude, a tato energie je ve všech bytostech. Tento fakt nelze vyvrátit. Žádný inteligentní člověk nemůže tuto skutečnost popřít.

Boha nemůže nikdo poznat. Bůh nemůže být poznán myslí. Každý se ale může k Bohu přiblížit svými emocemi. S Bohem se můžeme spojit pouze prostřednictvím Lásky.

Tento svět se stane Bohem pro toho, kdo změnil své vnitřní postoje. Není potřeba dělat žádné změny ve svém vnějším životě. Změna vyžaduje pouze jiné vnitřní nastavení.

Možná jste někdy viděli hrnčáře vytvářet z hlíny hrnec. Hrnčář přitom používá obou rukou. Jedna ruka stále podpírá, jinak by hrnec ztratil svůj tvar. Druhá ruka poplácává hlínu tyčkou. Hlína potřebuje mít pevný základ, ale také tvarování. Stejným způsobem naplňuje oba tyto principy Bůh. Postrčí vás, aby z vašeho života odstranil prach a špínu. Ale nezapomínejte, že je tu neustále i Jeho podporující ruka, protože On vás miluje.

Co je modlitba? Modlitba je vnitřní postoj člověka, který zažívá porážku ega. Je to žádost o pomoc vyšší síly.

Bůh chce, aby se každý z nás stal Božským. Musíme se Mu ale nejprve dát. My ale máme spíše tendenci uvázat si Boha na vodítko! Pro dosažení Božství musíme být připraveni nechat si Bohem dát na krk vodítko.

Vše prostupující a všude existující Síla, Bůh, vždy soucítí s lidskými bytostmi a s jejich pády. Nejvyšší síla promíjí, tak jako dobří rodiče odpouštějí svým dětem a navzdory jejich chybám se jim stále snaží pomoci.

Lidé si často utvářejí Boha podle svých vlastních představ a nemohou proto duchovně postoupit. Chtějí, aby Bůh jednal podle jejich plánů, místo aby oni přijali Boží Záměry. Měli bychom proto směřovat ke svému skutečnému Já, snažit se vidět své ego a hledat způsoby jak ho odstranit.

Buďte si vědomi, že největší duchovní učitel, Božství, je s vámi neustále. Božská hra je tak překvapující a plná radosti, když vůči těm, kteří se snaží o jeden krok směrem k Bohu, učiní Božství ne jeden, ale deset kroků.

Bůh sešle vichřici, ale je to také On, kdo vás před ní ochrání. Můžete si přát, aby vás nikdy nedostával do nesnází, ale to není možné. Vaše přeměna nemůže nastat, aniž byste prošli ohněm různých životních situací. Každá nepřízeň je pro váš vývoj.

Bůh nikdy nikoho netrestá. Nikdy. Boží trest je výtvořem lidské mysli. Z pohledu Boha jde vždy o vaši nápravu prostřednictvím obtížných okolností. Záměrem nikdy není trest, ale očistění.

Bůh existuje všude a Jeho přítomnost ve všem je věčná. Je přítomen ve všech lidských bytostech i ve všech objektech. Existuje-li Bůh vždy a všude, potom je jistě i v nás, stále nám všem k dispozici. Existence Boha je všudypřítomná a my také existujeme - aktuálně v těle, ale i jinak neustále existuje naše duše. Proč tedy Boha nevnímáme, když je vždy všude dostupný a je i v nás a my po Něm toužíme? Všichni světci popisují Boha jako mír, lásku a štěstí. Proč tedy nemáme ve svých životech mír, lásku a štěstí, když je Bůh jako mír, láska a štěstí neustále k dispozici všem? Proč nám tyto kvality v životě chybí? Bůh je jako věčná Pravda věčně ve všem a ve všech přítomen a my bychom si přáli zažívat mír, lásku a štěstí, neboli Boha. Co je příčinou toho, že nejsme šťastní a schází nám v životě klid a láska?

Bůh není daleko, je vždycky s vámi. Zatímco my lidé na Něj zapomínáme, On nás má neustále ve své mysli. Je tím, kdo nás nejvroucněji miluje, tak jak by mohl zapomenout! Podobně jako má matka své dítě neustále na očích, přestože ono se někde v nějaké hře zapomene.

Opravdová modlitba nepřichází pomocí nějaké techniky, ale ze srdce. K čemu se máte modlit? Obracejte se k věčné, nekonečné Energii, kterou nazýváme Bohem. Boha nemůžete poznat, protože není přístupný lidskému poznání. K Bohu se nelze vztahovat prostřednictvím mysli, ale pouze díky víře. Jak byste mohli omezeným chápáním své mysli poznat Boha, který existuje zcela mimo všechna omezení. Věčné nemůžete uchopit svým limitovaným intelektem. S Bohem se můžeme spojit jen svou láskou a vírou.

Schází-li vám představa o tom, co je to Bůh, čtete si o Něm znovu a znovu. Žádná z představ však s vámi nezůstane natrvalo. Dopracujete se k nějaké teorii, ale po čase začnete všechno vnímat trochu jinak. I u tohoto vnímání však nezůstanete věčně a za nějakou dobu dospějete zase k jiné představě. Hledající musí v každém případě začít z místa, kde se aktuálně nachází.

Modlete se k neznámé Energii, kterou často prosíte, když se ocitáte v nesnázích. Každý z nás musí občas čelit nějaké obtížné situaci. Voláme Boha, aby nám pomohl, i když si nejsme Jeho existencí jistí. Je lepší věřit, i když máme pochybnosti. Pokud Bůh neexistuje, nepomůže nám. Jestli ale existuje, potom bychom se připravili o šanci, aby nám pomohl.

K Bohu může každý. Bůh je stejně dostupný pro všechny – je k dispozici pro učence i pro lidi bez vzdělání, pro půvabné i pro ošklivé, pro bohaté i chudé, pro

jogíny i pro ty, kterým je jóga zcela vzdálena. K Bohu má neustále, dvacet čtyři hodin denně, přístup každý.

Ve vesmíru je všeho dostatek. Záleží na tom, po čem toužíte. Toužíte-li po penězích, nechť jsou vaše. Toužíte-li po slávě, dobrá, budete slavní. Pokud v někom vyvstane silná potřeba po Bohu, přání se mu splní. Záleží na tom, co od života požadujete.

Hlubší věci se odehrávají jen díky Jeho Milosti. Otevřete se jí. Je potřeba být vnímaví. Pokud je nádoba či hrníček otočený dnem vzhůru, potom, i kdyby dvanáct hodin silně pršelo, dovnitř se nedostane ani kapka. Aby se mohl hrnek naplnit, musí stát otevřenou částí nahoru. Stejně tak Bůh je tady pro všechny, ale když se k Němu někdo obrací zády, co potom může pro takového člověka udělat? Bývá uváděn i jiný příklad. Slunce svítí na všechny stejně, ale když sova vylétá z dutiny stromu jen za tmy, sluneční paprsky ji míjejí.

Realizace Boha znamená navázat vnitřním prožitkem spojení s něčím, co je všude a v každém z nás. Musíte se jen místo kolem sebe podívat dovnitř. Objevíte tam Sebe i Jeho v láskyplném objetí. On vás miluje, vy prahnete po Lásce a Láska je ve vás - neexistuje nic jiného než Láska.

Bolest dneška znamená dosažení v budoucnosti. Kdykoli chceme něčeho v budoucnu dosáhnout, musíme se tím, že nám to v životě schází, nejprve trápit. Pokud bolestivě prožíváme, že jsme dosud vzdáleni Bohu, toto naše trápení nám pomůže jednoho dne dosáhnout realizace Boha. Trápí-li nás pocit oddělenosti od Boha, začne se naše oddělenost zmenšovat. Plně odejde pouze tehdy, pokud je naše bolest skutečně palčivá.

Existuje jen Bůh. Není nic jiného mimo Něj. Existence jako taková a Bůh je jedna a tatáž skutečnost. Mimo tato tvrzení lze Boha jen těžko slovy uchopit. Jak o Něm mluvit, když je vším?

Jaké má s námi lidmi Bůh záměry, zůstává vždy zahaleno tajemstvím. Je to oblast nepoznatelného. Pokud bychom věděli, co má Bůh ve svém Plánu, znamenalo by to, že jsme s Ním na stejné úrovni. Mysleli bychom si, že víme všechno a jsme na tom stejně jako Bůh. Lidé se snaží poznat budoucnost a někteří duchovní vůdci dokonce prohlašují, že jsou boží poslové a znají Jeho záměry. Je to však jen pomýlenost, protože Bůh zůstává navždy Bohem.

Boží pomoc přichází ke všem neustále. Déšť si také nevybírá, kam své kapky pošle. Mrak si nehledá místa, kde by chtěl zvláště pokropit nějaké květiny. Prší všude stejně, jen některé nádoby jsou obráceny tak, že se do nich může voda lépe dostat. Co s tím mrak zmůže, když jiné nádoby jsou obráceny dnem nahoru a voda k nim nepronikne? Nechť si nestěžují, že se k nim voda nedostala. Nemá význam naříkat si na slunce, že vás málo hřeje, když se k němu obrátíte zády. Nastavte slunci své tváře. Obráťte se k Bohu čelem.

Bůh vám pomůže a už vám pomáhá. Je tak laskavý, soucitný a milující! Lidé si Jeho lásku ani neumí představit. Nemáme k čemu ji přirovnat, jen ji občas díky nějakému zážitku trochu zahlédneme.

Boha nelze poznat – nikdy se to ještě nikomu nepodařilo. Je to možné pouze prostřednictvím skutečné Lásky. Jak by mohlo být Nekonečné poznáno a uchopeno limitovanou lidskou myslí?

Bůh je plný lásky a soucitu i k těm, které někdy z nevědomosti nazýváme hříšníky. Je to nepochopení, protože svým způsobem není nikdo hříšník. Bůh je laskavý i k nim. Tak proč by nebyl laskavý k těm, kteří si nepřejí nic jiného než Jeho lásku?

Duše postupně dospívá k pochopení, že existuje jen Bůh, jediný Bůh, který ve své vlastní Hře, Líle, vystupuje v rozmanitých podobách. Jedno jediné se stává mnohostí. Jako kdyby tančil. Když tohle duši dojde, je cíl lidského života navždy naplněn.

Tělo je Božím chrámem, v němž stále přebývá Bůh. Bůh je všude, ale nalézán je v lidském srdci. Proto bychom měli se svým tělem zacházet co nejlépe, a ne ho zneužívat.

Boha ani skutečného Já neubývá, když si Ho uvědomí větší množství lidí.

Boží Milost bývá daleko hlubší v situacích, kdy se nám odehrává něco těžkého – ať už je to nemoc, odloučení nebo úmrtí někoho drahého. V otřesení a pohnutí nad událostí se naše mysl dostává blíže Bohu.

Očišťujeme svůj život, když v něm uctíváme Boha.

Na začátku duchovní cesty hledající prožívá, jako by mezi ním a Bohem byla obrovská vzdálenost, cítí se od Něj oddělen. Hledající potom prochází mnoha různými fázemi cesty, používá rozmanité techniky, každý je nasměrován svým vlastním způsobem, pro každého je vhodné něco jiného. Postupně hledající vnímá, že je mu Bůh blíže a zažívá vnitřní blízkost s Ním. Nakonec s údivem zjistí, že Bůh je přímo tady a vždycky tady byl.

Boha nemusíte odnikud získávat, Bůh už v každém z vás existuje.

Bůh je všude, a proto i právě tady! Bůh existuje neustále, a proto i právě teď! Bůh existuje ve všech bytostech, a proto i v nás! V čem je tedy problém?

Bůh, nekonečná, univerzální Moc, je všudypřítomný, ale lze Ho zažívat jen v lidském těle. Přestože existuje všude, osobní zkušenost s Ním lze získat pouze v lidském těle.

Cesta začíná v Nekonečnu a zase se tam vrací. Všechno začíná a končí v Božství. Mezi těmito dvěma konci cesty, neboli začátkem a koncem, či v tom Jediném, kam vše vede - ať už to nazveme jakkoli - se odehrává nekonečný příběh. V tomto příběhu defilují všechny kultury, všechno lidské usilování, odehrává se historie planety Země i všech různých galaxií...

Jedna z charakteristik Pána je, že nikdy, zdůrazňuji nikdy, nehledí na špatné vlastnosti hledajícího. Vůbec se nestará o vaše slabé stránky. Čeho si tedy Pán u lidí všímá? Zajímá Ho jen láska. Další z kvalit Pána je naprostá svoboda. Přesto je pod vlivem lásky; svobodný a zároveň spoutaný láskou.

Každý máme dostatek svých slabostí a Bůh nám je odpouští. Proto bychom měli umět promíjet nedostatky i druhým. Sami děláme tolik chyb a Bůh nás ve své laskavosti netrestá, jak zasluhujeme.

Nevadí, vzpomínáte-li na Boha i se sobeckým motivem. I když se modlíte za něco pro sebe, zároveň s tím je zde přítomná i vzpomínka na Pravdu, nejvyšší Moc. I když nejste prosti touhy, upomínáte se na Boha: „Ó Bože, vyslyš mě.“ Tím Ho udržujete ve své mysli. Je důležité nezapomínat na nejvyšší Sílu.

I když se obracíte k Bohu, neznamená to, že budou naplněny všechny vaše touhy. Bůh miluje všechny lidské bytosti a je skutečným dobrodincem. Proto vyplní jen ta přání svých oddaných, která jsou nezbytná pro jejich růst. Nevyplní touhy, které mohou duchovní vývoj zastavit. Bůh nikdy neopomíjí skutečné dobro člověka.

Život, v němž člověk dospěl k uctívání Boha, předpokládá mnoho předcházejících životů včetně tohoto, v nichž byly konány dobré skutky. Teprve po vykonávání ušlechtilých skutků v mnoha životech se člověk stává způsobilým pro uctívání Boha.

Lidé mají svobodu myslet na Boha nebo na Něj nemyslet. On tím nic neztrácí. Je dokonalý. Vzpomínkou na Něj můžete obšťastnit sami sebe a povznést svůj život. Pokud ne, v pořádku, jste svobodní. Vzpomínat na Boha znamená usilovat ve svých činech i slovech o naplnění principů Bohem předepsaných. Jsou to například pozorování vlastních chyb a rozvíjení kvalit jako je pravdivost, nenásilí, sebekázeň, dobročinnost, laskavost, soucítění, tolerance či postoj zaměřený na službu pro druhé.

Každý se nejlépe cítí doma. Trvalý mír je nalezen pouze spočínutím ve svém skutečném domově a to je v jednotě s Božstvím. Jinými slovy: Když je ukončen klam o oddělenosti od Božství.

Všichni světci mluví o tom, že existují dva aspekty Boha. Jeden je neprojevený, za dosahem mysli a smyslů člověka. Je beztvary - a lidská mysl si nedokáže představit to, co nemá žádný tvar. A druhý aspekt je Bůh projevený v mnoha svých tvarech – to je svět, který vidíme, známe ze zkušenosti svých smyslů, a který si prostřednictvím mysli dovedeme představit - nespočetné formy a bytosti.

Když si Boha snažíme nějak představit, mylně se považujeme za oddělené od Něho. Přemýšlíme o Bohu jako o osobě, ačkoliv On také může být osobou, a tím se dostáváme do potíží. V případě Boha nemůžeme uvažovat v obvykle používaných mentálních kategoriích. Ty jsou aplikovatelné pouze na lidské bytosti. To je důvod, proč všichni velcí myslitelé tvrdili, že Ho nemůžeme poznat myslí, ale pouze zažít v Lásce. Když něco nebo někoho poznáváme, děje se tak za předpokladu, že je objekt našeho poznávání menší než my, poznávající. Ten, kdo poznává, přesahuje to, co je poznáváno. Bůh se ale nemůže stát takovým předmětem poznávání.

Existuje pouze jedno Bytí. Ve skutečnosti nejsou žádné oddělené individuální bytosti, protože existuje jen jedna Skutečnost. Toto jediné Bytí se ve své Hře stává mnohým. Dokud hledající nezíská osobní zkušenost Átman neboli duchovní seberealizaci, chápe ostatní bytosti jako nezávislé jednotky existence, které nejsou nijak vzájemně propojeny. Když dospěje hledající k uvědomění si svého skutečného Já, vědomí Jednoty již ho nikdy neopustí.

Vše, co vidíte nebo si představujete - zem, stromy, kameny, popřípadě i zločince - cokoli je ve vaší mysli, je Božství.

Ať se hledající věnuje jakékoliv duchovní cestě a jeho vůle je jakkoli silná, je to bez nejmenší pochyby nekonečná Síla, Bůh, kdo v kritických momentech pomáhá. Každý hledající musí na své straně vyvinout to nejlepší úsilí, ale nikdy by si neměl myslet, že vlastní vůle postačuje. Vlastní úsilí musí být podpořeno modlitbou nebo vzpomínkou na Boha či Gurua.

Touha po obdržení Milosti je velmi důležitá. Způsob, jakým Boží Milost nastává, je však našemu poznání skrytý. Jak se budou věci v životě člověka odehrávat, zůstává jeho pohledu zastřeno. Platí to zvláště pro cestu, kterou se bude duchovní vývoj hledajícího dále ubírat. Nikdo nemůže předpovědět, jaký bude další duchovní postup člověka. Nevíme, kdy, kde a prostřednictvím koho se posuneme. Člověku se nikdy nepodaří získat do toho plný vhled.

Modlete se k Bohu, k nekonečné všudypřítomné Energii – ať už ve vás či kolem vás. Stejná Energie je nalézána v podobě lásky, v podobě intelektuální analýzy či v podobě moudrosti a světla. Nemusíte jí přímo rozumět, ale můžete ji vycítit. Ať už Boha vnímáte jakkoli, modlete se k Němu nebo k Ní, ať už Jej nazýváte jakkoliv - On nebo Ona, nebo oba nebo žádný. Můžete si Boha představovat jakkoli, poslouží to svému účelu.

